

Dosarul nr. 2ra-1559/22
(2-16181856-01-2ra-26102022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Mămăligă)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, O. Cojocaru, M. Anton)

DECIZIE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de reprezentantul recurentului Vasile Sîrbu,
avocatul Vladislav Pantaz,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Sîrbu
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Servicii Transport Auto” și Societății
pe Acțiuni „Marșrut” cu privire la încasarea salariului restant, compensației pentru
neachitarea în termen a plăților salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admisă cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Servicii
Transport Auto” și Societatea pe Acțiuni „Marșrut”, a fost casată hotărârea din 21
decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o hotărâre
nouă,

c o n s t a ț ă :

La 27 iulie 2016, Vasile Sîrbu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Î.S. „Servicii Transport Auto”, intervenient accesoriu Ministerul
Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM cu privire la încasarea salariului
restant pentru perioada: 12 februarie 2012 – 01 august 2013, compensației pentru
neachitarea în termen a plăților salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în perioada: 12 februarie 2012
- 01 august 2013 a activat în calitate de administrator al Î.S. „Servicii Transport
Auto” din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM.

La 25 iulie 2013, reclamantul a depus cerere de demisie din proprie inițiativă,
iar prin ordinul nr. 63-p din 29 iulie 2013, al Ministerului Transporturilor și
Infrastructurii Drumurilor al RM, a fost reziliat contractul de muncă și demis din
funcția de administrator, începând cu 01 august 2013.

A relatat reclamantul că la momentul respectiv i-a fost comunicat despre
efectuarea în termen de o lună a tuturor recalculelor necesare, achitarea salariului

restant și compensației pentru 52 zile calendaristice de concediu nefolosit.

A mai susținut reclamantul că după mai multe discuții și întrevederi cu reprezentanții Î.S. „Servicii Transport Auto” a primit asigurări că în viitorul apropiat angajatorul își va onora obligațiunile de plată față de acesta, însă până la momentul depunerii acțiunii nu a primit mijloacele salariale restante.

A mai indicat reclamantul că la 12 iulie 2016 a depus, prin intermediul cancelariei Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, cerere prealabilă privind soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară referitor la achitarea salariului restant și a compensației pentru neachitarea în termen a plăților salariale, acordându-i un termen pentru onorarea obligațiunilor sale până la 23 iulie 2016.

Respectiv, până la data adresării în instanța de judecată, pârâtul nu și-a onorat obligațiile sale, solicitând un termen suplimentar pentru achitarea salariului restant.

A considerat reclamantul că îi sunt încălcate drepturile sale constituționale și este în drept de a se adresa cu prezenta acțiune pentru încasarea forțată a plăților salariale restante.

Prin hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a lui Vasile Sîrbu împotriva Î.S. „Servicii Transport Auto”, intervenient accesoriu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, privind încasarea salariului, compensației aferente salariului și a cheltuielilor de judecată, s-a admis parțial (f.d.198, vol. I).

Prin decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a admis apelul declarat de Î.S. „Servicii Transport Auto” (în proces de insolvență) și apelul declarat de Vasile Sîrbu.

A casat hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Sîrbu împotriva Î.S. „Servicii Transport Auto”, intervenient accesoriu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, privind încasarea salariului, compensației aferente salariului și a cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată (f.d. 59-65, vol. II).

Prin cererea de concretizare a cerințelor, înaintată în ședința de judecată din 12 octombrie 2021, reclamantul Vasile Sîrbu, a solicitat încasarea, în mod solidar, de la Î.S. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut” a salariului restant și compensației pentru concediu nefolosit în sumă de 34 890 lei și 86 de bani, a compensației pentru neachitarea în termen a plăților salariale în mărime de 205 361 lei și 75 de bani, repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 6110 lei (f.d. 78-83, 113-119, vol. II).

Potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice Î.S. „Servicii Transport Auto” s-a reorganizat, prin transformare, cu schimbarea denumirii în S.R.L. „Servicii Transport Auto” (f.d. 90).

Prin hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a admis în parte cererea de chemare în judecată înaintată de către Vasile Sîrbu și s-a încasat, în mod solidar, din contul S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut” în beneficiul lui Vasile Sîrbu, salariul restant în mărime de 34 890 lei și 86 de bani, compensația pentru neachitarea în termen a plăților salariale în mărime de 205 361 lei și 75 de bani, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 5

110 lei, iar în total suma în mărime de 245 362 lei și 61 de bani.

S-a încasat, în mod solidar, din contul S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut”, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7207 lei și 58 de bani.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 18 ianuarie 2022 și ulterior la 04 aprilie 2022, S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut” au depus cerere de apel, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut”, a fost casată hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii depuse de către Vasile Sîrbu împotriva S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut” cu privire la încasarea salariului restant, compensației pentru neachitarea în termen a plăților salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Colegiul instanței de apel a considerat că concluzia instanței de fond este eronată, iar concluziile instanței de fond sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

Astfel, instanța de apel a reținut că din conținutul contractului de muncă nr 144 reiese cert că intimatul a beneficiat de un salariu brut lunar în mărime de 9240 lei.

Totodată, în beneficiul intimatului s-a calculat și achitat în întreaga perioadă de activitate a acestuia în cadrul întreprinderii vizate suma totală de 403 187 lei și 39 de bani, cu titlu de drepturi salariale (187 837 lei și 68 de bani, în anul 2012 și 215 349 lei și 71 de bani, în anul 2013).

La fel, pentru întreaga perioadă de activitate angajatorul a dispus achitarea în beneficiul intimatului premii în mărime totală de 9 salarii de funcție (prin ordinul nr. 91 c din 29 martie 2012, ordinul nr 209 c din 21 august 2012, ordinul nr 354 c din 22 octombrie 2012, ordinul nr 434 c din 18 decembrie 2012 și decizia Consiliului Î.S. „Servicii Transport Auto” nr 3 din 07 mai 2013 prin care s-a stabilit plata a 5 salarii de funcție).

Instanța de apel a mai reținut că în cadrul întreprinderii pârâte, intimatul a activat în calitate de administrator al întreprinderii în total 17,5 luni (14 februarie 2012 – 01 august 2013).

Subsecvent, instanța de apel a constatat că salariul total brut ce urma a fi achitat în beneficiul intimatului/reclamantului însumează 161 700 lei (17,5*9240 lei), iar premiile totale în mărime de 9 salarii de funcție (brut) însumează 83 160 lei (9*9240), astfel încât în perioada de activitate intimatul urma să beneficieze de la întreprindere drepturi salariale în sumă totală de 244 860 lei (brut).

Din materialele dosarului s-a mai constatat că intimatul a încasat brut de la întreprinderea pârâtă suma în mărime de 403 187 lei și 39 de bani (187 837 lei și 68 de bani, pentru anul 2012, 215 349 lei și 71 de bani, pentru anul 2013), sumă ce depășește cuantumul drepturilor salariale de care urma să beneficieze cu 158 327 lei și 39 de bani.

Suplimentar, s-a constatat că intimatul a încasat drepturile salariale de la angajator în volum deplin, inclusiv indemnizațiile pentru concediu nefolosit, motiv pentru care acesta nu mai poate pretinde încasarea unor sume suplimentare, inclusiv în contextul în care la dosar lipsesc probe ce ar justifica încasarea sumei de 158 327 lei și 39 de bani de către intimat.

Colegiul a respins argumentele intimatului și constatările primei instanțe cu trimitere la certificatele eliberate de angajator, din care rezultă că în datele de evidență contabilă a întreprinderii este inclusă restanța salarială față de intimat în mărime de 34 890 lei 86 de bani, deoarece în acord cu prevederile art. 3 alin. (1) al Legii contabilității (în vigoare la data concedierii intimatului), prin document primar se înțelege confirmare documentară (pe suport de hârtie sau în formă electronică) care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a o efectua sau certifică producerea unui eveniment, iar prin fapt economic se înțelege tranzacție, operațiune, eveniment care au modificat sau pot modifica activele, drepturile și datoriile, consumurile, cheltuielile, veniturile, rezultatele financiare ale entității.

Mai mult decât atât, instanța de apel a relevat că reclamantul/intimatul, deținând funcția de administrator al întreprinderii, era, conform art. 13 al aceleiași Legi, responsabil de activitatea contabilității și dispunea de dreptul de gestionare a patrimoniului și de întocmire a registrelor contabile, situație care, în lipsa unor acte ce ar justifica sau confirma datele incluse în certificatele invocate de intimat în contradictoriu cu constatările expuse supra, denotă netemeinicia trimiterii la actele respective și inadmisibilitatea punerii acestora la baza unei hotărâri judecătorești în condițiile în care materialele acumulate în cadrul procesului judiciar denotă necorespunderea certificatelor invocate situației de fapt.

La fel, Colegiul instanței de apel a atestat netemeinicia pretențiilor nominalizate ale intimatului privind încasarea restanțelor pretinse cu titlu de drepturi salariale pe motivul netemeinicii acestora, constatare ce generează și netemeinicia pretențiilor subsecvente privind adjudecarea compensațiilor pentru neachitarea în termen a plăților salariale, deoarece în speță angajatorul nu a admis existența unor restanțe salariale față de intimat.

Astfel, instanța de apel a constatat netemeinicia integrală a acțiunii intimatului, motiv pentru care aceasta a fost respinsă.

La 07 octombrie 2022, reprezentantul recurentului Vasile Sîrbu, avocatul Vladislav Pantaz, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, dispunerea încasării suplimentare, în mod solidar, de la S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut” în beneficiul lui Vasile Sîrbu a compensației pentru neachitarea în termen a plăților salariale în mărime de 26 377 lei și 49 de bani, calculată din data de 22 decembrie 2021 până la 07 octombrie 2022 – 0,3 la sută din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere, conform prevederilor art. 330 alin. (2) al Codului Muncii, cu excluderea perioadei stării de urgență.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și neargumentată. Totodată, consideră că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Ca temei de declarare a recursului a menționat și prevederile art. 432 alin. (3) lit. a) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Colegiul reține că decizia din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților prin intermediul poștei electronice, la 11 septembrie 2022 (f.d. 218, vol. II).

Astfel, Colegiul constată că recursul înregistrat la 07 octombrie 2022, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat intimaților cererea de recurs la 27 octombrie 2022, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Până la data examinării admisibilității recursului, careva referințe nu au fost depuse.

Prin încheierea din 28 decembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de reprezentantul recurentului Vasile Sîrbu, avocatul Vladislav Pantaz, a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit prevederilor art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

La caz, Colegiul a considerat inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie.

În cauza CtEDO Covalenco vs. Moldova nr. 72164/14 din 16 septembrie 2020, Curtea a statuat că este necesar organizarea unei audieri: a) în cazul în care există necesitatea de a evalua dacă circumstanțele au fost stabilite corect de către autorități (a se vedea Malhous vs. Republica Cehă [MC], nr. 33071/96, § 60, 12 iulie 2001); b) atunci când circumstanțele cer ca instanța să-și formeze propria impresie referitoare la justițiabili, prin acordarea dreptului de a explica propria lor situație

personală, în mod direct sau prin intermediul unui reprezentant (a se vedea Göç, pre-citată, § 51; Miller, pre-citată, § 34 în fine; și Andersson vs. Suedia, nr. 17202/04, § 57, 7 decembrie 2010); c) în cazul în care instanța are nevoie de a obține o clarificare cu privire la anumite detalii, *inter alia* prin intermediul unei audieri (a se vedea Fredin vs. Suedia (nr. 2), 23 februarie 1994, § 22, Seria A nr. 283-A, și Lundevall vs. Suedia, nr. 38629/97, § 39, 12 noiembrie 2002).

La cazul din speță, toate punctele de drept care puteau exista, pot fi cercetate și soluționate în mod obiectiv pe baza înscrisurilor și documentelor prezente la dosar.

În esență, recurentul și intimații au avut posibilitatea să prezinte poziția în scris și să răspundă la argumentele părților adverse.

Analizând argumentele invocate în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis și casată decizia instanței de apel din 26 mai 2022 cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța după ce judecă recursul este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de judecată notează că prin prisma art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă, are obligația pozitivă de a controla din oficiu decizia contestată din punct de vedere al respectării normelor de drept procedural.

Astfel, conform art. 432 alin. (3) lit. a) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei.

Această situație poate apărea atunci când, la examinarea cauzei, instanța de judecată a încălcat prevederile art. 49 din Codul de procedură civilă sau au existat temeiurile prevăzute la art. 50 și 51 din același cod, însă judecătorul or completul de judecată nu s-au abținut de la judecată.

În plus, articolul 6 parag. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, impune ca un tribunal care intră în sfera sa de aplicare să fie independent și imparțial. De regulă, imparțialitatea se definește prin lipsa oricăror preferințe sau atitudini părtinitoare și poate fi analizată în diverse moduri. Conform jurisprudenței constante a Curții, existența imparțialității în sensul art. 6 parag. 1 trebuie să se stabilească în funcție de: (I) *un test subiectiv*, în cadrul căruia trebuie să se țină seama de convingerile personale și comportamentul unui anumit judecător într-o anumită cauză; și (II) *un test obiectiv*, în cadrul căruia se stabilește dacă instanța în sine, și printre alte aspecte, componența acesteia, au oferit garanții suficiente pentru excluderea oricărui dubiu legitim în legătură cu imparțialitatea acesteia (a se vedea, cauza Fey vs. Austria, 24 februarie 1993, parag. 28 și 30, Wettstein vs. Elveția, 21 decembrie 2000, parag. 42, Volkov vs. Ucraina, 9 ianuarie 2013, parag. 104).

Cu toate acestea, în unele cauze, în care poate fi dificilă obținerea unor probe care să infirme prezumția de imparțialitate subiectivă a judecătorului, cerința privind imparțialitatea obiectivă oferă o garanție suplimentară importantă (a se vedea cauza

Pullar vs. Regatul Unit, 10 iunie 1996, parag. 32).

Aplicând criteriile de evaluare a imparțialității unei instanțe în cazul dat, dar și argumentele expuse în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, instanța de apel a judecat prezenta cauza cu încălcarea art. 432 alin. (3) lit. a) Cod de procedură civilă, ceea ce contravine dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 parag. 1 CEDO.

Instanța de recurs constată că, la 27 iulie 2016, Vasile Sîrbu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.S. „Servicii Transport Auto”, intervenient accesoriu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM cu privire la încasarea salariului restant pentru perioada: 12 februarie 2012 – 01 august 2013, compensației pentru neachitarea în termen a plăților salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de concretizare a cerințelor, înaintată în ședința de judecată din 12 octombrie 2021, reclamantul Vasile Sîrbu, a solicitat încasarea, în mod solidar, de la Î.S. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut” a salariului restant și compensației pentru concediul nefolosit în sumă de 34 890 lei și 86 de bani, a compensației pentru neachitarea în termen a plăților salariale în mărime de 205 361 lei și 75 de bani, repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 6110 lei (f.d. 78-83, 113-119, vol. II).

Prin hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a admis în parte cererea de chemare în judecată înaintată de către Vasile Sîrbu și s-a încasat, în mod solidar, din contul S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut” în beneficiul lui Vasile Sîrbu, salariul restant în mărime de 34 890 lei și 86 de bani, compensația pentru neachitarea în termen a plăților salariale în mărime de 205 361 lei și 75 de bani, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 5 110 lei, iar în total suma în mărime de 245 362 lei și 61 de bani.

S-a încasat, în mod solidar, din contul S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut”, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7207 lei și 58 de bani.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 123, 139-147, vol. II).

La data de 18 ianuarie 2022 și ulterior la 04 aprilie 2022, S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut” au depus cerere de apel, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d. 128-129, 154-159, vol. II).

Astfel, prin decizia din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut”, a fost casată hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii depuse de către Vasile Sîrbu împotriva S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut” cu privire la încasarea salariului restant, compensației pentru neachitarea în termen a plăților salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 207, 208-217, vol. II).

Colegiul lărgit notează că examinarea în ordine de apel a cauzei civile menționate mai sus a fost în următoarea componență: președintele ședinței, judecătorul Ana Panov și judecătoria Olga Cojocaru și Marina Anton (f.d. 208-217, vol. II).

În aceeași ordine de idei, Colegiul menționează că reprezentantul recurentului Vasile Sîrbu, avocatul Vladislav Pantaz, în susținerea cerințelor din cererea de chemare în judecată a prezentat ca probă decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către apelantul Î.S. „Servicii Transport Auto” (în proces de insolvență) și apelul declarat de către apelantul Vasile Sîrbu. S-a casat hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cerere de chemare în judecată depusă de Vasile Sîrbu împotriva Î.S. „Servicii Transport Auto”, intervenient accesoriu Ministerul Transporturilor cu privire la încasarea salariului, compensației aferente salariului și a cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată (f.d. 58, 59-65, vol. II).

Cauza civilă enunțată mai sus a fost examinată, în ordine de apel, în următoarea componență: președintele ședinței, judecătorul Anatol Pahopol și judecătoria Ruxanda Pulbere și Olga Cojocaru (f.d. 59-65, vol. II).

Așa fiind, circumstanțele expuse mai sus trezesc preocupările instanței de recurs cu privire la incompatibilitatea judecătorului Curții de Apel Chișinău, Olga Cojocaru.

În acest sens, instanța de recurs reține că judecătorul Olga Cojocaru a participat anterior la examinarea în instanța de apel a cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Sîrbu împotriva Î.S. „Servicii Transport Auto”, intervenient accesoriu Ministerul Transporturilor cu privire la încasarea salariului, compensației aferente salariului și a cheltuielilor de judecată.

Reieșind din cele expuse, instanța menționează că judecătorul nominalizat a examinat anterior circumstanțele care se referă la relațiile dintre Vasile Sîrbu și Î.S. „Servicii Transport Auto”, expunându-și poziția pe marginea litigiului din cadrul unui dosar între aceleași părți și având ca obiect pretenții conexe, rezultate din aceleași raporturi juridice, totodată concluziile și constatările instanței de apel (la caz și a judecătorului Olga Cojocaru) indicate în decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău sunt contradictorii.

Anume prin decizia emisă la 08 iunie 2021, instanța de apel a admis apelul declarat de către apelantul Î.S. „Servicii Transport Auto” (în proces de insolvență) și apelul declarat de către apelantul Vasile Sîrbu, a casat hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cerere de chemare în judecată depusă de Vasile Sîrbu împotriva Î.S. „Servicii Transport Auto”, intervenient accesoriu Ministerul Transporturilor cu privire la încasarea salariului, compensației aferente salariului și a cheltuielilor de judecată și a dispus remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, pe când prin decizia din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, instanța a admis cererea de apel depusă de S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut”, a casat hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a pronunțat o hotărâre nouă de respingere a acțiunii depuse de către Vasile Sîrbu împotriva S.R.L. „Servicii Transport Auto” și S.A. „Marșrut” cu privire la încasarea salariului restant, compensației pentru neachitarea în termen a plăților salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Această situație ar putea ridica dubii cu privire la respectarea dreptului

recurentului la un proces echitabil.

La acest capitol, instanța de judecată consideră că aceste îndoieli depind, în mod concret, de circumstanțele cauzei și trebuie cercetate de la caz la caz. În special, este necesar să se analizeze dacă legătură dintre problemele de fond din cauzele civile indicate mai sus sunt atât de apropiate, încât să existe dubii cu privire la imparțialitatea judecătorilor care participă la luarea deciziilor finale (a se vedea, cauza Indra vs. Slovacia, 1 februarie 2005, parag. 53 sau Hit D.D. Nova Gorica vs Slovenia, 5 iunie 2014, parag. 40).

În primul rând, instanța în baza materialelor dosarului reține că, judecătorul Olga Cojocar nu și-a luat abținere, dar nici participanții la proces nu au depus declarație de recuzare a acestuia de la judecarea cauzei.

Totuși, orice judecător în privința căruia există un motiv legitim de lipsă de imparțialitate trebuie să se retragă. Or, chiar și aparențele pot avea o anumită importanță sau, cu alte cuvinte, „nu trebuie doar să se facă dreptate, ci trebuie să se vadă că se face dreptate”. Este în joc încrederea pe care instanțele dintr-o societate democratică trebuie să o inspire publicului (a se vedea De Cubber v. Belgia, 26 octombrie 1984, para. 26). În consecință, concluzionând cele menționate, instanța opinează că lipsa abținerilor și declarațiilor de recuzare este importantă, dar nu este decisivă, iar ceea ce este esențial dacă aceste temeri pot fi considerate justificat obiective (a se vedea, inter alia, Micallef v. Malta, 15 octombrie 2009, parag. 96).

Instanța de judecată consideră că, în lumina celor prezentate, există fapte pertinente și obiective care ar putea genera îndoieli justificate în ceea ce privește imparțialitatea completului Curții de Apel Chișinău, fiind încadrate în temeiul prevăzut la art. 50 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă. Din această perspectivă, rezultă că participarea judecătorului Olga Cojocar nu era posibilă la examinarea cauzei în ordine de apel, iar motivele constatate supra ridică dubii în partea ce ține de obiectivitatea și nepărtinirea acestuia.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel în contradicție cu normele de drept procedurale a purces la examinarea acestuia în fond. Mai mult, eroarea judiciară enunțată nu poate fi corectată de către instanța de recurs, fiind unul din temeiurile de trimitere a cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Pe baza celor prezentate, dar și având în vedere că normele de drept procedural au un caracter absolut și imperativ pentru instanțele de judecată, iar încălcarea acestora atrage după sine casarea deciziei, instanța de recurs nu va analiza argumentele invocate în cererea de recurs, care vizează fondul cauzei. Această împrejurare, în sine, reprezintă o garanție împotriva unei eventuale prejudicieri a imparțialității și independenței instanței, care urmează să judece cauza în ordine de apel.

În consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de reprezentantul recurentului Vasile Sîrbu, avocatul Vladislav Pantaz, a casa decizia instanței de apel din 26 mai 2022 și de a trimite cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele

menționate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de reprezentantul recurentului Vasile Sîrbu, avocatul Vladislav Pantaz.

Se casează decizia din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Sîrbu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Servicii Transport Auto” și Societății pe Acțiuni „Marșrut” cu privire la încasarea salariului restant, compensației pentru neachitarea în termen a plăților salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Galina Stratulat